

Ի Ս Վ Ա Լ Ի Մ Ա Հ

Տ Ի Վ Ր Ա Ն Շ Ա Ր Ո Ւ Թ Ի Ռ Ն Ի Տ Ե Տ Ե Ն Ա Ն

Չ Մ Ի Ի Ռ Ն Ա Յ Ի Ո Յ

Արտասուեցէք, ո՛ր Հայկազունք, մեր կորուստը թանկագին,
 Ար ցաւ գութեաց եւ խիստ մօրմը ընկերական աշխարհին,
 Բարձրացուցէք, դուք ո՛ր Հայեր, Ձեր սպալնց ձայները,
 Ար սղակից զըսնանք մեզ հետ արեւմտեան աշխարհը:

Այս այսօր թող հառաչեն ամեն սիրողք մամուլին,
 Քանզի մշակ մի փութաջան անուրնկալ կորուսին:

Ար կը ձագէր իբր արեւ Հայաստանին հորիզոնը,

Եւ կը ցրուէր շնորհիւ մամուլց ագիտութեան ամպերը:

Թող արձագանք ասն լեռները Արարատեան աշխարհին,
 Տըխտը աւուրս 'ի խոր սրտէ բղխած ազգու ձայներուն,
 Թէ զրկեցաւ մայրն Հայաստան մի զաւակէն բանիրուն,
 Ար մեծ յայն էր եւ սփափոնք որդեգորով իւր սրտին:

Այս էր Հայկազն կորովամիտ ժիր Յարութիւն Տէտէեան,

Ար սաղանդով և հանձարով լայս կը սփռէր անխափան:

Աւաւել եւս իւր գործքերով զինքը ցրցուց գիւցազուն,

Սարտընչելով դէմ ազգակուլ ագիտութեան խաւարին:

Հայտատան . . . որ կրտածէր իւր սրտին մէջ յայտ անհունն ;
 Եւ ճիւղերէն իւր զուակոյց մին անխտոր իւր հեռքէն .
 Արդիմէ զինքն սփոփելու , իւր դողդ ոջուն ոտքերուն ,
 Տալ մի հրզոր կարողութիւն , որ չանկանի վշտերէն :

Երբ ազատ էր մեր Հայրենիք ունէր իւր ծոցն փափկասուն ,
 Հատ քաջ բազուկ որ մանրէին խիտ իշխանաց բռնութիւն .
 Եւ յոր չունի՝ բայց միայն լցոյ , որ կայ պաշտպան իւր կենաց ,
 Սակայն ահա բաղդը բարձաւ լուսոյ մըլանի գերապանծ :

Եւ մեզ թողուց իւր յիշատակն , որ քանդակուած որտից մէջ ,
 Պիտ' արծարծէ լուսոյ սուրբ սէր , որ ծաւալեն Լ'գգիս մէջ .
 Պիտի հանձնագգասերներ , որ սլըսակեն իւր իղձը ,
 Ս'իշտ հռչակեն թէ մեզ պաշտպան ո՞ն նիմք միակ մամուլը :

Ս • Ս'ԻՐԻԼ Տ • Ս • Տեգրանիւրպի :

